

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/12/2012
Identifikačné číslo spisu:	1008200524
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2012
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1008200524.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ V. B., narodená XX.XX.XXXX, L., Q., zastúpená advokátskou kanceláriou AGNER & WERNER, s.r.o. so sídlom Stromová 54/A, Bratislava a 2/ I. J. L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., Q. proti žalovanému: Krajský stavebný úrad v Bratislave, Lamačská cesta 8, Bratislava, a za účasti: NOBLE, a.s. , so sídlom Sliezska 9, Bratislava, IČO: 36 200 395, zastúpený advokátskou kanceláriou VRBA & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Sliezska 9, Bratislava v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2007/1779-HRL z 15. januára 2008, konajúc o odvolaní žalobkyne v 1/ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/5/2008-141 z 3. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/5/2008-141 z 3. februára 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2007/1779-HRL z 15. januára 2008 podľa § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Dôvodom zastavenia konania bolo, že predmetné rozhodnutie žalovaného č. A/2007/1779-HRL z 15. januára 2008 bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 2011/2930/V-85-5 z 8. apríla 2011 a potvrdené rozhodnutím ministra o rozklade č. 185 zo 4. júla 2011.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa v 1. rade prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhujúc uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa názoru právneho zástupcu žalobkyne v 1. rade vydal krajský súd dňa 21. júna 2011 uznesenie o prerušení konania vo veci 4S/5/2008 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 2011/2930/V-85-5 z 8. apríla 2011, prípadne do nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ak bude rozhodnutie 2011/2930/V-85-5 z 8. apríla

2011 predmetom súdneho prieskumu podľa piatej časti druhej hlavy OSP. Namietal, že súd mal postupovať v súlade s princípom viazanosti súdu svojim vlastným rozhodnutím poukazujúc pritom na rozhodnutie Českého ústavného súdu II.ÚS 1688/10, a zdôrazňujúc pritom požiadavku predvídateľnosti, zrozumiteľnosti a vnútornej bezrozpornosti, rešpekt k všeobecným právnym zásadám, predovšetkým k ústavnoprávnym princípom, ako i právnú istotu, na ktorú je nutné klást' dôraz a z toho nie sú vyňaté ani súdne rozhodnutia.

Žalovaný sa k odvolaniu ktoré mu bolo doručené dňa 15. marca 2012 nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V predmetnej právnej veci bolo potrebné správne označiť okruh účastníkov konania nakoľko pôvodný žalobca v 2. rade pán J. B. zomrel dňa XX. októbra XXXX a dedičom po ňom je okrem žalobkyne v 1/ rade aj jeho syn I.. J.. L. B. (pozri notárska zápisnica - osvedčenie o dedičstve čl. XXX súdneho spisu). Prvostupňový súd, ale aj advokát mali postupovať v súlade s ust. § 107 ods. 3 OSP, čo však neurobili. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej z obsahu súdneho spisu zistil, že krajský súd vydal dňa 21. júna 2011 uznesenie ktorým podľa § 250i ods. 4 OSP prerušil konanie 4S/5/2008 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 2011/2930/V-85-5 z 8. apríla 2011, prípadne do nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ak bude rozhodnutie č. 2011/2930/V-85-5 z 8. apríla 2011 predmetom súdneho prieskumu podľa piatej časti druhej hlavy OSP.

Otázka viazanosti súdu vyhláseným rozhodnutím je vo všeobecnosti upravená v ustanovení § 170 ods. 1 až 3 OSP.

Podľa § 170 ods. 1 až 3 OSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nedošlo k vyhláseniu, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhotovené. (2) Uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania, nie je však súd viazaný. (3) Uznesenie o prerušení konania sa nepovažuje za uznesenie o vedení konania.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že predmetné rozhodnutie - uznesenie o prerušení konania č. 4S/5/2008-129 z 21. júna 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. júna 2011 je podľa § 170 ods. 1 OSP záväzná aj pre súd, ktorý toto rozhodnutie vydal, nakoľko nejde o procesné rozhodnutie podľa § 170 ods. 2 a 3 OSP.

Najvyšší súd poznamenáva, že právne normy, a to nielen ústavné normy a normy obsiahnuté v zákonoch a normy obsiahnuté v právnych predpisoch, treba interpretovať a uplatňovať vo vzájomnej príčinnej súvislosti tak, aby bola zabezpečená ochrana práv účastníkov konania, ako aj predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a aby boli naplnené legitímne očakávania účastníkov konania, ako aj napĺňanie dôvery v súdnu ochranu a právny štát (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. II. ÚS 31/97, PL. ÚS 13/97, PL. ÚS 15/98, II. ÚS 10/99, I. ÚS 53/01, PL. ÚS 12/01, m. m. PL. ÚS 9/04 a ďalšie).

Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné aby prvostupňový súd postupoval v súlade s cit. ust. § 170 ods. 1 až 3 OSP a teda súc viazaný svojim právoplatným rozhodnutím č. k. 4S/5/2008-129 z 21. júna 2011 vyčkal do právoplatného skončenia sporu vedeného na tom istom súde pod sp. zn. 2S/134/2011 a ktoré sa týka práve predmetného rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 2011/2930/V-85-5 z 8. apríla 2011, prípadne do nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ak bude rozhodnutie 2011/2930/V-85-5 z 8. apríla 2011 predmetom súdneho prieskumu podľa piatej časti druhej hlavy OSP.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/5/2008-141 z 3. februára 2012 musel podľa 250ja ods. 3 veta druhá a § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní Krajský súd v Bratislave bude pri posúdení otázky možnosti zastavenia konania podľa § 250i ods. 4 OSP vychádzať nielen z tohto ustanovenia, ale aj ust. § 170 ods. 1 a 3 OSP a zásady naplnenia legitímneho očakávania účastníkov konania, ako aj istoty právoplatného súdneho rozhodnutia a dôvery v právny štát podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v tomto uznesení (§ 250ja ods. 4 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.